

ปัจจัยทางการบริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการจัดการเรียนรวมในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในจังหวัดสกลนคร

Administrative Factors Affecting the Effectiveness of Inclusive Education Management in Schools

Under the Primary Educational Area Office in Sakon Nakhon Province

ชัชวาล ไวแสน¹ รองศาสตราจารย์ ดร.ไชยา ภาวะบุตร² ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิจิตรา วงศ์อนุสิทธิ์³

Chatchawam Waisan¹ Assoc. Prof. Dr.Chaiya Pawabutra² Asst. Prof. Dr.Vijittra Vonganusith³

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาเปรียบเทียบหาความสัมพันธ์ทำอำนาจพยากรณ์และหาแนวทางการพัฒนาปัจจัยทางการบริการที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการจัดการเรียนรวมในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในจังหวัดสกลนคร ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยแบบผสมผสาน โดยกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในจังหวัดสกลนคร ปีการศึกษา 2565 จำนวน 398 คน ประกอบด้วยผู้บริหารสถานศึกษา 109 คน และครูผู้สอน 289 คน กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างตามตารางของ Krejcie and Morgan และใช้การสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูลเป็นแบบสอบถาม แบบมาตราส่วนประมาณค่า 2 ด้าน คือ ด้านที่ 1 ปัจจัยทางการบริหาร มีอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.60 – 0.83 มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.96 ด้านที่ 2 ประสิทธิผลการจัดการเรียนรวมในโรงเรียน มีอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.33 – 0.84 มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.95 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบ t-test ชนิด Independent samples ส่วนการทดสอบขนาดของโรงเรียน ใช้สถิติการทดสอบค่าเอฟ (F-test) การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-Way ANOVA) การวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson's Product-Moment Correlation Coefficient) และการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแต่ละขั้นตอน (Stepwise Multiple Regression Analysis)

ผลการวิจัยพบว่า

1. ปัจจัยทางการบริหาร โดยรวม อยู่ในระดับมาก
2. ผลการเปรียบเทียบปัจจัยทางการบริหารจำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่งและขนาดของโรงเรียน โดยรวมพบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01
3. ประสิทธิผลการจัดการเรียนรวมในโรงเรียน โดยรวม อยู่ในระดับมาก

คำสำคัญ: ปัจจัยทางการบริหาร การจัดการเรียนรวม

¹ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

¹Master of Education Program in Educational Administration Sakon Nakhon Rajabhat University

²อาจารย์ประจำหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต หลักสูตรครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

²Course teacher in Master of Education Program And Doctor of Education Program in Educational Administration Sakon Nakhon Rajabhat University

³อาจารย์ประจำหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต และหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาวิจัยหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

³Course teacher in Master of research of Curriculum and Instruction and Doctor of Philosophy Program in research of Curriculum and Instruction Sakon Nakhon Rajabhat University

*ผู้ติดต่อ, อีเมล: ชัชวาล ไวแสน, chatcha13ch@gmail.com

รับเมื่อ 19 มีนาคม 2566 แก้ไข 21 มิถุนายน 2566 ตอปรับ 23 มิถุนายน 2566

4. ผลการเปรียบเทียบประสิทธิผลการจัดการเรียนรวมในโรงเรียน จำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่งและขนาดของโรงเรียนโดยรวม แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
5. ปัจจัยทางการบริหารกับประสิทธิผลการจัดการเรียนรวมในโรงเรียนมีความสัมพันธ์กันในทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีความสัมพันธ์อยู่ในระดับต่ำ ($r_{xy} = 0.280$)
6. ปัจจัยทางการบริหาร ด้านการพัฒนาบุคลากรและด้านการจูงใจ สามารถพยากรณ์ประสิทธิผลการจัดการเรียนรวมในโรงเรียน ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีอำนาจพยากรณ์ ร้อยละ 31.70 และมีความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของการพยากรณ์เท่ากับ ± 34377
7. แนวทางการพัฒนาปัจจัยทางการบริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการจัดการเรียนรวมในโรงเรียน คือ ด้านการพัฒนาบุคลากรและด้านการจูงใจ ดังนี้ 1) ส่งเสริมให้ครูและบุคลากรเข้ารับการอบรมประชุม และสัมมนาเกี่ยวกับการจัดการเรียนรวมอย่างต่อเนื่อง 2) ส่งเสริมและพัฒนาครูบุคลากรในด้านการจัดการเรียนการสอนสำหรับนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษที่เรียนรวมในชั้นเรียนปกติ 3) ผู้บริหารมีความเป็นมิตรกับครูและบุคลากรในโรงเรียน 4) ผู้บริหารยกย่องชมเชย หรือประกาศเกียรติคุณครูและบุคลากรทางการศึกษาที่มีผลงานดีเด่น

ABSTRACT

The mixed methods research study aimed to explore, compare, and ascertain the relationship, determine the predictive power, and establish guidelines for developing administrative factors that affected the effectiveness of inclusive education management in schools under the Primary Educational Service Area Office (PESAO) in Sakon Nakhon Province, as perceived by school administrators and teachers. A total of 398 participants were included in the research sample, comprising 109 school administrators and 289 teachers who worked under the PESAO in Sakon Nakhon Province in the 2022 academic year. Participant selection for the study involved employing stratified random sampling, based on the sample size determined using the Krejcie and Morgan table. Questionnaires with the following two aspects were used for data collection: administrative factors and the effectiveness of inclusive education management in schools, with the discriminative power ranging from 0.60 to 0.83, and 0.33 to 0.84, and reliability of 0.96, and 0.96, respectively. Statistics for data analysis included frequency, percentage, mean and standard deviation, Independent Samples t-test, One-Way ANOVA, Pearson's product-moment correlation coefficient, and Stepwise multiple regression analysis.

The results revealed that:

1. The administrative factors were overall at a high level.
2. The administrative factors, classified by participants' positions and school sizes, showed overall differences at the .01 level of significance.
3. The effectiveness of inclusive education management in schools was overall at a high level.
4. The effectiveness of inclusive education management in schools, categorized by participants' positions and school sizes showed overall differences at the .01 level of significance.
5. The administrative factors and the effectiveness of inclusive education management in schools had a positive correlation at the .01 level of significance, with a low level of correlation ($r_{xy} = 0.280$).

6. The administrative factors in terms of personnel development and motivation could predict the effectiveness of inclusive education management in schools at the .01 level of significance with the predictive power of 31.70 percent and the standard error of estimate of $\pm .34377$.

7. Guidelines for developing the administrative factors affecting the effectiveness of inclusive education management in schools comprised 1) promoting the attendance of teachers and personnel in ongoing training programs and seminars that focus on inclusive education continuously, 2) promoting and enhancing the professional development of teachers and personnel in teaching and learning management for students with special needs into mainstream classrooms, 3) fostering a supportive working environment for teachers and personnel in schools, and 4) recognizing teachers and educational personnel who demonstrate outstanding achievements through certificates or public commendations.

Keywords: Administrative Factors, Inclusive Education

ภูมิหลัง

การศึกษาเป็นเครื่องมือสำคัญในการสร้างคนสร้างสังคมและสร้างชาติเป็นกลไกหลักในการพัฒนากำลังคนให้มีคุณภาพสามารถดำรงชีวิตอยู่ร่วมกับบุคคลอื่นในสังคมได้อย่างเป็นสุข ในกระแสการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วของโลกศตวรรษที่ 21 เนื่องจากการศึกษามีบทบาทสำคัญในการสร้างคนได้เปรียบของประเทศ เพื่อการแข่งขันและยืนหยัดในเวทีโลกภายใต้ระบบเศรษฐกิจและสังคมที่เป็นพลวัต ประเทศต่าง ๆ ทั่วโลกจึงให้ความสำคัญและทุ่มเทกับการพัฒนาการศึกษาเพื่อพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ของตนให้สามารถก้าวทันการเปลี่ยนแปลงของระบบเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ ภูมิภาค และของโลกควบคู่กับการธำรงรักษาอัตลักษณ์ของประเทศในส่วนของประเทศไทยได้ให้ความสำคัญกับการจัดการศึกษา การพัฒนาศักยภาพและขีดความสามารถของคนไทยให้ มีทักษะ ความรู้ความสามารถและสมรรถนะที่สอดคล้องกับความต้องการของตลาดงาน และการพัฒนาประเทศ ภายใต้แรงกดดันภายนอกจากกระแสโลกาภิวัตน์และแรงกดดัน ภายในประเทศที่เป็นปัญหาวิกฤตที่ประเทศต้องเผชิญ เพื่อให้คนไทยมีคุณภาพชีวิตที่ดี สังคมไทยเป็นสังคมคุณธรรมจริยธรรมและประเทศสามารถก้าวข้ามกับดักประเทศที่มี รายได้ปานกลางไปสู่ประเทศที่พัฒนาแล้ว รองรับการเปลี่ยนแปลงของโลกทั้งในปัจจุบัน และอนาคตโดยการเปลี่ยนแปลงที่สำคัญและส่งผลกระทบต่อระบบการศึกษา ระบบเศรษฐกิจและสังคมของประเทศไทย (กระทรวงศึกษาธิการ, 2560, หน้า 1)

ปัจจัยทางการบริหาร มีความสำคัญในการพัฒนาคุณภาพสถานศึกษาโดยผู้บริหารจะต้องนำทรัพยากรทางการบริหาร (Administrative Resource) มาประกอบกันตามกระบวนการบริหาร (Process of Administration) ตามศาสตร์และศิลป์ให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้อย่างมีประสิทธิภาพโดยผู้บริหารจะต้องดำเนินการ 2 ประการคือ 1) แสดงบทบาทและหน้าที่ในการบริหาร (Management Functions) 2) แสวงหาทรัพยากรที่ใช้ในการบริหาร (Management Resources) สำหรับทรัพยากรการบริหารหรือปัจจัยนำเข้าที่สำคัญ ได้แก่ คน แรงงาน เงิน วัสดุ อุปกรณ์ ที่ดินสิ่งก่อสร้าง ปัจจัยด้านความคิดการมีวิสัยทัศน์ที่กว้างไกลและมีความเป็นมืออาชีพในการบริหาร ปัจจัยการสร้างแนวปฏิบัติตามวัฒนธรรมองค์การ และการมีคุณลักษณะชีวิตสังคมที่ดีด้วยคุณลักษณะในเชิงวิชาการมีความรู้ และความคิดเชิงสร้างสรรค์ใฝ่เรียนรู้ มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ และมีพฤติกรรมยอมรับการเปลี่ยนแปลง (สุตาพร ทองสวัสดิ์, 2556, หน้า 342 – 343)

การจัดการศึกษาเรียนรวม (Inclusive Education) เป็นการจัดการศึกษาที่มุ่งให้เด็กพิการและเด็กปกติได้เรียนรวมกันโดยมีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนอย่างยืดหยุ่น ปรับเปลี่ยนได้ตามสภาพความพิการและความสามารถในการเรียนรู้ที่แตกต่างกัน การจัดการศึกษาเรียนรวมส่งผลดีหลายประการ เป็นการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนทุกคนมีปฏิสัมพันธ์

ทางสังคมกับเพื่อนที่แตกต่าง เข้าถึงหลักสูตรทั่วไปได้ง่ายมีความก้าวหน้าทางวิชาการทั้งเด็กปกติและเด็กพิการ การจัดการศึกษาเรียนรวมที่ประสบความสำเร็จมีประโยชน์ต่อนักเรียนทุกคนโดยเฉพาะเด็กพิการในระยะสั้นและระยะยาว โดยในระยะสั้น เด็กพิการได้เรียนรวมกันกับกลุ่มเพื่อนนักเรียนปกติ ผลการวิจัยอย่างกว้างขวางยืนยันว่า ผู้เรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษในโรงเรียนเรียนรวมได้เช่นเดียวกับหรือดีกว่าผู้เรียนที่เรียนในโรงเรียนเฉพาะความพิการ แต่ได้รับโอกาสที่จะสนุกกับการมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมกับกลุ่มเพื่อน ซึ่งถ้าเรียนในโรงเรียนเฉพาะความพิการจะขาดโอกาสนี้ ส่วนประโยชน์ระยะยาวคือ สังคมต้องการให้เด็กทุกคนเติบโตเป็นผู้ใหญ่ที่มีคุณภาพสามารถดำรงชีวิต ทำงานและสร้างสรรค์ กับกลุ่มเพื่อนในชุมชนของเขาอย่างมีความสุข ถ้าเขาขาดโอกาสที่จะเรียนรู้และเติบโตกับเพื่อนปกติที่มีความหลากหลาย ตลอดชีวิตของเขา บุคคลที่มีความต้องการพิเศษจะไม่มีทางบรรลุเป้าหมายนี้ เมื่อเติบโตเป็นผู้ใหญ่ในอนาคต (ราชบัณฑิตยสถาน, 2555)

จากปัญหาการจัดการศึกษาดังกล่าว ผู้วิจัยในฐานะครูผู้จัดการเรียนการสอนสำหรับเด็กที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ จึงมีความสนใจที่จะศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยทางการบริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการจัดการเรียนรวมในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในจังหวัดสกลนคร เพื่อให้เกิดการพัฒนาการบริหารจัดการสถานศึกษา ในการดำเนินงานการจัดการที่ดีในการพัฒนาจัดการเรียนรวม ทั้งนี้เพื่อส่งเสริมให้เด็กที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษได้รับการพัฒนาคุณภาพการเรียนรู้ตามศักยภาพที่แท้จริงต่อไป

คำถามการวิจัย

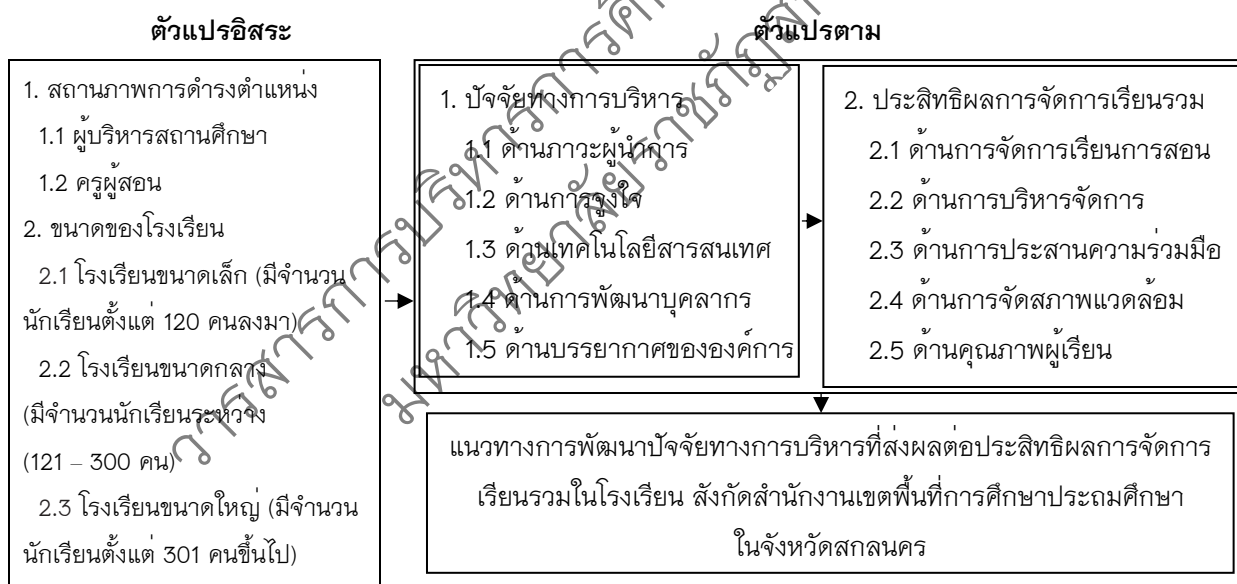
1. ปัจจัยทางการบริหารในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในจังหวัดสกลนคร ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน อยู่ในระดับใด
2. ประสิทธิภาพผลการจัดการเรียนรวมในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในจังหวัดสกลนคร ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน อยู่ในระดับใด
3. ปัจจัยทางการบริหารในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในจังหวัดสกลนคร ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน จำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่งและขนาดของโรงเรียน ต่างกัน แตกต่างกันหรือไม่ อย่างไร
4. ประสิทธิภาพผลการจัดการเรียนรวมในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในจังหวัดสกลนคร ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน จำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่ง และขนาดของโรงเรียน ที่ต่างกันแตกต่างกันหรือไม่อย่างไร
5. ปัจจัยทางการบริหารกับประสิทธิผลการจัดการเรียนรวมในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในจังหวัดสกลนคร ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนมีความสัมพันธ์กันหรือไม่อย่างไร
6. ปัจจัยทางการบริหาร ด้านใดบ้างที่มีอำนาจพยากรณ์ต่อประสิทธิผลการจัดการเรียนรวมในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในจังหวัดสกลนคร ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน
7. แนวทางการพัฒนาปัจจัยทางการบริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการจัดการเรียนรวมในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในจังหวัดสกลนครเป็นอย่างไร

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาปัจจัยทางการบริหารในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในจังหวัดสกลนคร ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน

2. เพื่อศึกษาประสิทธิผลการจัดการเรียนรวมในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในจังหวัดสกลนคร ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน
3. เพื่อเปรียบเทียบปัจจัยทางการบริหารในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในจังหวัดสกลนคร ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนจำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่ง และขนาดของโรงเรียน
4. เพื่อเปรียบเทียบประสิทธิผลการจัดการเรียนรวมในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในจังหวัดสกลนคร ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนจำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่ง และขนาดของโรงเรียน
5. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ของปัจจัยทางการบริหารกับประสิทธิผลการจัดการเรียนรวมในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในจังหวัดสกลนคร ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน
6. เพื่อศึกษาอำนาจพยากรณ์ปัจจัยทางการบริหารกับประสิทธิผลการจัดการเรียนรวมในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในจังหวัดสกลนคร ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน
7. เพื่อศึกษาแนวทางการพัฒนาปัจจัยทางการบริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการจัดการเรียนรวมในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในจังหวัดสกลนคร

กรอบแนวคิดของการวิจัย

ภาพประกอบ 1 แนวคิดของการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากรที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในจังหวัดสกลนคร ในปีการศึกษา 2565 จำนวน 5,969 คน จาก 612 โรงเรียน
2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ ผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในจังหวัดสกลนคร ในปีการศึกษา 2565 ได้กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางของเครซี

และมอร์แกน (Krejcie and Morgan) จำนวน 329 คน จำแนกเป็นผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 109 คน และครูผู้สอน จำนวน 289 คน จาก 109 โรงเรียน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถาม (Questionnaires) จำนวน 1 ฉบับ โดยแบ่งเป็น 3 ตอน ดังนี้ ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามที่เกี่ยวกับสถานภาพและข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบด้วย ขนาดของโรงเรียน ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยทางการบริหารในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษาในจังหวัดสกลนคร จำนวน 5 ด้าน และตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับประสิทธิผลการจัดการ เรียนรวมในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในจังหวัดสกลนคร ประกอบด้วย 5 ด้าน

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยเก็บข้อมูลทั้งส่งแบบสอบถามทางทางออนไลน์ รวมทั้งสิ้น 398 ฉบับ ได้นำเอกสารคืนกลับมาจำนวน 398 ร้อยละร้อย และนำแบบสอบถามที่ได้รับคืนมาทั้งหมดมาตรวจสอบความถูกต้อง และความสมบูรณ์ในการตอบ แบบสอบถาม แล้วคัดเลือกเอาเฉพาะฉบับที่สมบูรณ์

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ สถิติที่ใช้หาความสัมพันธ์ของเครื่องมือวิจัย ได้แก่ ค่าอำนาจจำแนก และค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม สถิติที่ใช้ทดสอบสมมติฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (F-test) ในกรณีพบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยจะทำการทดสอบเป็นรายคู่โดยใช้วิธี ของ Scheffe หรือ L.S.D. Least Significant Difference (LSD) การหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน และการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน

สรุปผลการวิจัย

1. ปัจจัยทางการบริหารในโรงเรียน โดยรวม อยู่ในระดับมาก
2. ผลการเปรียบเทียบปัจจัยทางการบริหารในโรงเรียน จำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่งและขนาดของ โรงเรียนโดยรวม พบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
3. ประสิทธิผลการจัดการเรียนรวมในโรงเรียน โดยรวม อยู่ในระดับมาก
4. ผลการเปรียบเทียบประสิทธิผลการจัดการเรียนรวมในโรงเรียน จำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่ง และขนาดของโรงเรียน โดยรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
5. ปัจจัยทางการบริหารกับประสิทธิผลการจัดการเรียนรวมในโรงเรียนมีความสัมพันธ์กันในทางบวกอย่างมี นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีความสัมพันธ์อยู่ในระดับต่ำ ($r_{xy} = 0.280$)
6. ปัจจัยทางการบริหาร ด้านการพัฒนาบุคลากรและด้านการจูงใจ สามารถพยากรณ์ประสิทธิผลการจัดการ เรียนรวมในโรงเรียน ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีอำนาจพยากรณ์ ร้อยละ 31.70 และมีความ คลาดเคลื่อนมาตรฐานของการพยากรณ์เท่ากับ ± 34377
7. แนวทางการพัฒนาปัจจัยทางการบริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการจัดการเรียนรวมในโรงเรียน คือ ด้านการ พัฒนาบุคลากรและด้านการจูงใจ ดังนี้ 1) ส่งเสริมให้ครูและบุคลากรเข้ารับการอบรมประชุม และสัมมนาเกี่ยวกับการ จัดการเรียนรวมอย่างต่อเนื่อง 2) ส่งเสริมและพัฒนาครูบุคลากรในด้านการจัดการเรียนการสอนสำหรับนักเรียนที่มีความ

ต้องการจำเป็นพิเศษที่เรียนรวมในชั้นเรียนปกติ 3) ผู้บริหารมีความเป็นมิตรกับครูและบุคลากรในโรงเรียน 4) ผู้บริหารยกย่องชมเชย หรือประกาศเกียรติคุณครูและบุคลากรทางการศึกษาที่มีผลงานดีเด่น

อภิปรายผลการวิจัย

1. ปัจจัยทางการบริหารในโรงเรียน ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ เจนภพ ชาโมล (2561, หน้า 163) ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยทางการบริหารในโรงเรียน ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน โดยรวม อยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับผลการวิจัยของ ปราณี สาโพรวัณ (2558, หน้า 88) ได้ศึกษาปัจจัย ทางการบริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผล องค์การของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 2 พบว่า ระดับปัจจัยทางการบริหารของสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 2 โดยรวมอยู่ในระดับมาก

2. ประสิทธิภาพการจัดการเรียนรวมในโรงเรียน ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน อยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ จุฑาภรณ์ ธนกวีศิลป์ (2563, บทคัดย่อ) ผลการวิจัยพบว่า แนวทางการบริหารจัดการโรงเรียนแกนนำเรียนรวมที่ประสบความสำเร็จมีผลงานที่เป็น แบบอย่าง มีค่าเฉลี่ยภาพรวมอยู่ในระดับมากทุกด้านสอดคล้องกับผลการวิจัยของ พลธานี วัชรธรรมา (2564, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่อง การดำเนินงานจัดการศึกษาของโรงเรียนเรียนรวม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาชลบุรี เขต 1 ผลการวิจัยพบว่า การดำเนินงานจัดการศึกษาของโรงเรียนเรียนรวม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 1 โดยรวม มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก

3. ปัจจัยทางการบริหารในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในจังหวัดสกลนคร ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน จำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่ง พบว่า โดยรวมมีความ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 สอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ วริษา เจียวิริยบุญญา (2564, บทคัดย่อ) ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยทางการบริหารตามความคิดเห็นของผู้บริหาร สถานศึกษาและครูผู้สอน จำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่ง และขนาดของสถานศึกษา พบว่า โดยรวมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 สอดคล้องกับผลการวิจัยของ ชวีญเพชร พลวงศ์ (2564, บทคัดย่อ) ผลการวิจัย พบว่า ปัจจัยการบริหารในโรงเรียน พบว่า จำแนกตามสถานภาพการดำรง ตำแหน่งโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ .01 สอดคล้องกับผลการวิจัยของ แคทรียา บุตรศรีมา (2565, บทคัดย่อ) ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัย ทางการบริหารของโรงเรียน จำแนกตามขนาดของโรงเรียนโดยรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .01 สอดคล้องกับผลการวิจัยของ เมรินทกาล พัฒนทรัพย์พิศาล (2560, บทคัดย่อ) พบว่า ปัจจัยการบริหาร ของโรงเรียน ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอน จำแนกตามขนาดโรงเรียน โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ .01

4. ประสิทธิภาพการจัดการเรียนรวมในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในจังหวัด สกลนคร ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน จำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่ง และขนาดของ วิทยาลัย พบว่า โดยรวมมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 สอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ ซึ่ง สอดคล้องกับผลการวิจัยของ วิภาสิณี ทัศนกรรจ์ (2561, บทคัดย่อ) ผลการวิจัยพบว่า ประสิทธิภาพโรงเรียนตีประจำตำบล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในจังหวัดสกลนครจำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่งที่ต่างกันพบว่า มีความคิดเห็นเกี่ยวกับประสิทธิผลโรงเรียนตีประจำตำบลโดยรวมและรายด้านแตกต่างกัน

5. ปัจจัยทางการบริหารและประสิทธิผลการจัดการเรียนในโรงเรียน ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอน มีความสัมพันธ์กันในทางบวก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ผลการวิจัยพบว่า ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างบรรยากาศองค์การกับประสิทธิผลของโรงเรียน สังกัดสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 1 พบว่า มีความสัมพันธ์กัน ในเชิงบวก สอดคล้องกับผลการวิจัยของ อรุณา ไมยวงศ์ (2564, บทคัดย่อ) ผลการวิจัย พบว่า ปัจจัยการบริหารและประสิทธิผลของโรงเรียนขนาดเล็ก โดยรวม สัมพันธ์กันทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

6. ตัวแปรปัจจัยทางการบริหาร ที่นำมาวิเคราะห์จำนวน 5 ด้าน พบว่า มีจำนวน 2 ด้าน ที่สามารถพยากรณ์ ประสิทธิภาพการจัดการเรียนรวมในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในจังหวัดสกลนคร โดยมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ได้แก่ ด้านการพัฒนาบุคลากร และด้านการจูงใจ

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 ผลการวิจัยพบว่า ระดับปัจจัยทางการบริหารในโรงเรียน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ในจังหวัดสกลนคร ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณา เป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมากที่สุดจำนวน 1 ด้าน คือ ด้านภาวะผู้นำ ส่วนด้านอื่น ๆ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ดังนี้ ด้านการจูงใจ ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ ด้านการพัฒนาบุคลากร และด้านบรรยากาศ องค์การ จากผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยทางการบริหารที่มีค่าเฉลี่ยต่ำกว่าค่าเฉลี่ยรวมมี 3 ด้าน คือ ด้านเทคโนโลยี สารสนเทศ ด้านการพัฒนาบุคลากร และด้านบรรยากาศองค์การ ดังนั้นผู้บริหารสถานศึกษาในโรงเรียนสังกัดสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในจังหวัดสกลนคร จึงควรดำเนินการพัฒนาปัจจัยทางการบริหารทั้ง 3 ด้านนี้ ให้มีค่าเฉลี่ยสูงขึ้นกว่าที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน

1.2 ผลการวิจัยพบว่า ระดับประสิทธิผลการจัดการเรียนรวมในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาในจังหวัดสกลนคร ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมากที่สุดทุกด้าน เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ดังนี้ ด้านการบริหารจัดการ ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านการจัดสภาพแวดล้อม ด้านการประสานความร่วมมือ และด้านคุณภาพผู้เรียน จากผลการวิจัยพบว่า ประสิทธิภาพการจัดการเรียนรวมในโรงเรียนที่มีค่าเฉลี่ยต่ำกว่าค่าเฉลี่ยรวมมี 1 ด้าน คือ ด้านคุณภาพผู้เรียน ดังนั้นผู้บริหารสถานศึกษาในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในจังหวัด สกลนคร จึงควรดำเนินการพัฒนาประสิทธิผลการจัดการเรียนรวมในโรงเรียนด้านคุณภาพผู้เรียน ให้มีค่าเฉลี่ยสูงขึ้น กว่าที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน

1.3 จากผลการวิจัย พบว่า ปัจจัยทางการบริหารที่มีอำนาจพยากรณ์ประสิทธิผลการจัดการเรียนรวมในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในจังหวัดสกลนคร มีจำนวน 2 ด้าน โดยตัวแปรพยากรณ์ที่ดีที่สุด โดยเฉพาะ อย่างยิ่งปัจจัยที่ 4 ด้านการพัฒนาบุคลากร หมายถึง กระบวนการพัฒนาผู้บริหารโรงเรียน และบุคลากรที่ทำงานในโรงเรียน ให้มีความรู้ความสามารถ โดยตลอดเวลาในการปฏิบัติงานได้มีการพัฒนาตนเองอยู่เสมอผู้บริหารโรงเรียน และบุคลากรใน วิทยาลัยมีนโยบาย มาตรฐาน และจุดมุ่งหมายในการพัฒนาที่ชัดเจน มีการเพิ่มพูนความรู้ ทักษะ และประสบการณ์ เพื่อให้ เป็นประโยชน์ต่อโรงเรียน มีการค้นคว้าวิธีการ และเครื่องมือต่าง ๆ ที่จะสร้างความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ให้มากที่สุด เพื่อให้การ ปฏิบัติงานบรรลุวัตถุประสงค์และประสบความสำเร็จตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ ปัจจัยที่ 2 ด้านการจูงใจ ดังนั้นจึงควรมีการ ส่งเสริมปัจจัยด้านดังกล่าวให้อยู่ในระดับมากที่สุด เพื่อส่งผลถึงประสิทธิผลการจัดการเรียนรวมในโรงเรียน

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการทำวิจัย ครั้งต่อไป

2.1 ควรศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยทางการบริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการจัดการเรียนรวมในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอื่น

2.2 ควรศึกษาปัจจัยทางการบริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการจัดการเรียนรวมในตัวแปรหรือองค์ประกอบอื่น เช่น ด้านงบประมาณสนับสนุนการจัดการเรียนรวมในสถานศึกษา ด้านครูผู้สอน การมีส่วนร่วมของภาคีเครือข่ายในการจัดการเรียนรวม

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2560). *แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560 – 2579*. กรุงเทพฯ: สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา.
- ขวัญเพชร พลวงค์. (2564). *ปัจจัยการบริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการบริหารโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1*. วิทยานิพนธ์ ค.ม. สกลนคร: มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- แคทรียา บุตรศรีมา. (2565). *ปัจจัยทางการบริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม*. วิทยานิพนธ์ ค.ม. สกลนคร: มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- จุฑาภรณ์ ธนภักดิ์. (2563). *แนวทางการบริหารจัดการโรงเรียนแกนนำเรียนรวมที่ประสบความสำเร็จ*. วิทยานิพนธ์ ค.ม. อุดรดิตถ์: มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์.
- เจนภพ ซาไมล์. (2561). *ปัจจัยทางการบริหารที่ส่งผลต่อการนิเทศภายในของโรงเรียนในสังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3*. วิทยานิพนธ์ ค.ม. สกลนคร: มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- ปราณี สามีพรวัน. (2558). *ปัจจัยทางการบริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลองค์การของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 2*. วิทยานิพนธ์ ค.ม. สกลนคร: มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- พลธาวิณ วัชรทรงารงค์ (2564). *การดำเนินงานจัดการศึกษาของโรงเรียนเรียนรวม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 1*. *วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม* วิทยาลัยวิทยาเขตอีสาน, 2(3), 40 – 50. เข้าถึงได้จาก <https://shorturl.asia/Rg53z>
- เมรินทกาล พัฒนาริพย์พิศาล. (2560). *ปัจจัยการบริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 23*. วิทยานิพนธ์ ค.ม. สกลนคร: มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2555). *พจนานุกรม ศัพท์ศึกษาศาสตร์ ฉบับราชบัณฑิตยสถาน*. กรุงเทพฯ: ราชบัณฑิตยสถาน.
- วริษา เจียวิริยบุญญา. (2564). *ปัจจัยทางการบริหารที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 2*. วิทยานิพนธ์ ค.ม. สกลนคร: มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- วิภาลลณี หัสกรรจ์. (2561). *ปัจจัยทางการบริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลโรงเรียนดีประจำตำบล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 22*. วิทยานิพนธ์ ค.ม. สกลนคร: มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- สุดาพร ทองสวัสดิ์ และสุจิตรา จรจิตร. (2556). *การสังเคราะห์งานวิจัยเกี่ยวกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลของการบริหารสถานศึกษา*. วิทยานิพนธ์ ศษ.ด. สงขลา: มหาวิทยาลัยหาดใหญ่.
- อรอุมา ไผยวงศ์. (2564). *ปัจจัยการบริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียนขนาดเล็กสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในจังหวัดนครพนม*. วิทยานิพนธ์ ค.ม. สกลนคร: มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.